Ч. 181. Неділя 2 вересня (20 серпня) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Подорож Цісаря до Праги. — Справи балканьскі. — З Росиї.

Narodni Listy доносять, що Цісар прибуде в падолисті на тритижневий побут до Праги. Заряд міста вже тепер робить приготовленя, аби достойно приймити Монарха. В часї свого побуту в Празї відвідає Цісар староміску асанацийну дїльницю і возьме участь в торжестві положеня угольного каменя під міст Мікола. В тім часї буде відкритий також тунель на Вишеградї і новоміска дїльниця Ріґера. Є. В. Цїсар возьме імовірно участь також в торжестві положеня угольного каменя під будову католицкого костела в Голешовицях і розпочатя реґуляцийних робіт на Велтаві в границях міста Праги.

Pol. Corr. доносить, що уми на Креті зачинають поволи успокоювати ся. Поясненє до ноти держав в справі Крети, закомунїковані устно дипльоматичними репрезентантами грецкому королеви, мали зробити в Атенах користне враженє. Таке саме поясненє ноти мав одержати також кн. Юрий. Окрім того держави мали зробити ту уступку, що на случай димісиї кн. Юрия, грецкий король буде мати право „поставленя внесеня“ що до особи его наслїдника на становище начального комісаря Крети. За те не потверджує ся чутка, що держави полишили грецкому королеви „порішенє“ справи, хто має бути наслїдником кн. Юрия. Впрочім тепер надїють ся, що кн. Юрий не буде дуже твердо стояти при своїм намірі уступленя. До рішеня прийшло би доперва в пізній осени. Мимо тої вісти доносять з Крети до Константинополя, що кн. Юрий таки приготовлює ся до від'їзду, а Цаіміса назначено его наслїдником. Опікунчі держави стараують ся, щоби від'їзд князя відбув ся без розголосу, коли тимчасом грецке правительство домагає ся, щоби пращанє відбуло ся торжественно, при участи міжнародних войск. Говорять, що кретийский сойм допера по від'їздї кн. Юрия займе становище супротив тої подїї і буде домагати ся повороту кн. Юрия.

В нїмецких кругах полїтичних звернула на себе увагу прогулька болгарского президента мінїстрів до Марієнбаду, де пробуває анґлійский король. Тій прогульцї приписують більше полїтичне значінє і надїють ся, що еї результатом буде злагодженє напруженє на Балканах. Здогадують ся, що кн. Фердинанд хоче полїтику Болгариї настроїти на лагіднїйший тон. Чи здїйснять ся ті надїї европейских полїтиків, котрим заворушенє на Балканї тепер дуже не на руку, можна сумнївати ся, бо Болгария знов задерла ся з Туреччиною, подразнивши еї в болючий спосіб. На просьбу екуменїчного патриярха турецке правительство зажадало через свого комісаря в Софії, щоби увільнено увязненого від часу заворушень в Анхіальосї грецкого епископа Вассілія. Болгарске правительство відповіло на те, що заперечує Туреччинї права мішати ся у внутрішнї справи Болгариї.

У сербского мінїстра фінансів була оногди депутация сербских імпортерів з просьбою, щоби правительство постарало ся о як найскорійше відновленє торговельних договорів з иншими державами, бо стан без договорів стаєсь прямо неможливим до знесеня. Спроваджуванє нових товарів просто неможливе, бо автономічні мита суть нечувано великі. Впрочім публика не хоче купувати дорогих артикулів. Мінїстер відповів, що перед заключенєм торговельного договору з Австро-Угорщиною, абсолютно не можна приступити до заключеня инших договорів торговельних. Сербскі дневники висказують переконанє, що вигляди порозуміня з Австро-Угорщиною суть много гірші, нїж зразу здавало ся, бо Австро-Угорщина заявила, що на торговельний договор згодить ся лише за цїну войскової конвенциї з Сербією. — Правительство представляє буджет за р. 1905, яко

---

5)

Чіле

єго жителї і єго богатства.

Після Л. Дирапского, дра Д. Діля, Е Кона і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Від площі Вікториї починає ся часть міста звана Альмендраль, котра тягне ся досить широко в глубину краю, бо тут горби розступають ся трохи більше як в иньших частях міста. В Альмендраль мешкали давнїйше лиш біднї люди, але від кількох лїт виростають і там подібно як і в Европі мов би з під землї величаві каменицї, обчислені на спекуляцию а для того й не дуже міцно будовані. Ся часть міста і припираюча до неї Барон потерпіли мабуть найбільше від землетрясеня, бо тут найбільше деревляних домів, котрі могли легко займити ся, а що в місті великий брак води, мимо того, що суть водопроводи, то й сторожа пожарна не могла богато помочи. В Альмендраль есть також одна улиця, про котру розповідає звістний і нашим читателям з его повістий нїмецкий писатель Ґерстекер, що она була вимощена кістьми убитих Ішпанців. Нинї знає ся вже лїпше, що то було: то були кости овець, котрих доставляла різниця, яка там знаходить ся.

Всї згадані повисше улицї лежать на плоскій части берега, а справдешне чілїйске місто знаходить ся на осьми горбах, які окружають пристань. Доми там виглядають так, як коробки порозкидані неправильно на всї сторони. Лиш хто видїв житє тут і глоту в сїм містї, може зрозуміти, що Вальпараізо має звиш 150 тисячів жителів. По грудистих невимощених улицях іде ся туди на гору, а біднота тих хат стоїть в дивній суперечности з пишнотою тих будівель, що на березї. Вся знадоба в такій хатї складає ся по найбільшій части лиш із сінника і коца та лавки а що найвисше ще з кількох стільців і „пучеро“, горшка на грань в котрім „пеон“ (селянин або господар) або „рото“ (робітник) варить собі їсти.

При тім всім Чілїєць мимо всеї скромности свого житя любить дуже товариске житє. Дуже часто можна побачити вечером на дворі або в якійсь вінерія або чічеря — так називають тут шинки і господи — громадки людий, що при слабім сьвітлї лямпи танцюють народний танець „цамаквека“. До того пригравае їм гарфа, на котрої споді бубнять ще до такту і грають на ґітарі, а танцюючі пари вимахують хусточками. Сьмішно виглядає з якою ґрандеццою люди тут витають ся; такий пеон, що має на собі лиш подерті штани, сорочку і пончо (рід плаща, пернїстно лиш великий кусень сукна з дірою, крізь котру можна було упхати голову), не дасть собі инакше сказати як лиш „кабаллеро“. Супротив чужих людий суть они дуже чемнї і гостинні. Красною чертою есть також їх патриотизм, котрий проявляє ся хоч би лиш в тім, що кождий гордо говорит о собі: Ио сой Чілено (я є Чілїєць!)

На трох середних горбах Церро де ля Корділлєра, Церро Концепціон і Церро Алеґре стоять двірки богачів з Вальпараіза. Здалека із заливу видко, як они визирають з посеред красних городів, котрим пальми надають ще більшої краси. Ґірскі зелїзницї і підноси сполучають тоті віллї з долїшним містом.

Вальпараізо має також електричний трамвай званий „феррокарріль урбано“, котрий тим відзначає ся, що его дирекция есть аж в Берлинї і що кондукорами суть женщини. Трамвай той тягне ся вздовж цїлого заливу і доставляє місту також електричного осьвітленя. Публичні будинки у Вальпараізо не такі величаві як в столиця краю в Сантіяґо, але за то по більшій части практично і міцно побудовані. Найзамітнїйші суть: судовий будинок, бібліотека і уряд телеґрафічний та церкви, з котрих найкрасша Іґлезія де льос Саґрадос Корацонес збудована в ґотицкім стилю. З памятників найкрасші: памятник Колюмба і Артура Прата, котрий погиб в перуаньско-чілїйскій війні.

Замітне то, що в цїлім Чілє жиє дуже богато Нїмців цїлими кольонїями. В самім Вальпараізо есть їх 3000 і они мають тут свою церков, свої школи, шпиталь і всїлякі товариства. Нїмцї займають ся тут головно торговлею і промислом та виробили собі навіть верховодяче становище. Також в службі державній в урядах і школах служить богато Нїмців. Але межи тутешними Нїмцями і богато зволочи, котра прогулявши дома все майно або паброївши тілько, що мусїла аж втїкати перед карою, забігла аж до Чіле і тут тепер навіть верховодить та надає тон.

незвичайно добрий. Хоч доходи були менші ніж преліміновано, то за те також і видатки були менші від прелімінованих, так що разом з квотою заощадженою в р. 1904 їм буджет замкнено надвижкою 4.780. динарів.

Слідство, ведене гамбурскою поліциєю в справі діяльности російских революціоністів в Гамбурзі, виявило, що головний касиєр і головний управитель російского революцийного комітету в Гамбурзі утікли за границю. Оружиє, амуніцию і вибухові материяли купували поодинокі особи в невеликих скількостях, щоби не стягнути на себе підозріня. Опісля висилано їх морскою дорогою до Фінляндиї або почтою до границі, звідки вже перепачковували їх довірочні люди до Росиї. Гамбурска поліция найшла богато письм, листів і документів, але перевід сего цілого материялу дуже утруднений, бо письма писані в ріжних язиках, а декотрі шифровані, отже треба би аж винайти ключ до відчитаня тих документів. Переслуханє арештованих не видало ніякого успіху, бо они взагалі не хотять відповідати. Сконстатовано, що гамбурска орґанізация не лиш купувала і перевозила оружиє, але також студиювала фабрикацию бомб. О сім сьвідчать найдені рецепти. — В Бруксели — як звідтам доносять — поліция арештувала російских революціоністів, котрі утекли з Гамбурґа. Арештовані суть після гадки тайної російскої поліциї в Бруксели начальниками цілої російскої революцийної орґанізациї за границею. — Кажуть, що в Варшаві, яко виновників замаху на Скалона арештовано двох робітників міских ґазових заведень. Користаючи з нагоди, оба они утекли до переїзджаючого омнібуса. Поліция почала стріляти до воза, при чім зранено богато осіб, що їхали омнібусом. Вкінци удало ся поліциї спинити омнібус і арештувати обох робітників.

Новинки.

Львів, дня 1-го вересня 1906.

— **Нова руска ґімназия,** взглядно філія дотеперішної буде заведена у Львові. П. Міністер віроісповідань і просьвіти рескриптом з дня 27 липня с. р., ч. 10.128 призволив, щоби в академічній ґімназиї у Львові утворено „філию", почавши від 1. вересня с. р. Згадана філія має бути з'орґанізована в слідуючий спосіб: 1) З головного заведеня мають відлучити ся по два відділи першої і другої кляси і по однім з кляси третої і четвертої так, що ново основане заведенє має числити чотири кляси низші в шести рівнорядних відділах; — 2) управа заведеня має бути поручена під взглядом педаґоґічним і дидактичним окремому управителеви, котрому буде признана за єго працю річна ремунерация в квоті 800 корон. Крім того чинність учительска управителя буде знижена до половини нормального числа годин тижневої науки; — 3) науки в році шкільнім 1906/7 будуть уділяти учителі головного заведеня. Від 1907/8 р. буде утворений для того заведеня окремий етат, що буде складати ся по вчисленю до етату управителя заведеня з шести дійстних учителів. Крім того призволив п. Міністер, щоби для того заведеня установлено від 1. вересня с. р. окремого слугу помічничого.

— **Іменованя.** П. Намістник іменував рахункового асистента в рахунковім департаменті Намістництва, Дион. Вігуна, поліцийним канцелїстом при Дирекциї поліциї у Львові.

— **Міністерство внутрішних справ** звертає увагу на аґітацию американьского агента Антонія Gergolet-а, перебуваючого в Chiasso, в Швайцариї, котрий шумними а неправдивими обіцянками вербує людий до Сан-Павльо, в Бразилиї. Здає ся, що сей агент має зносини з агенциєю: „Agentie Express, London, E. C. 12. Duke Street", котра фальшивими обіцянками намовила вже кілька родин з Галичини до еміграциї до Сан Павльо.

— **Австрийскі адвокати.** Після лише що оголошеного звіту австр. міністерства справ внутрішних було в Австриї з кінцем 1905 року — 4635 адвокатів, т. є. о 57 більше, як з кінцем року попередного. Найстарший австрийский адвокат живе в Гориції; своє званє розпочав він ще 1841 року. В році 1905 розпочало свою діяльність 195 нових адвокатів. Адвокатских кандидатів було з кінцем 1905 р. в Австриї загалом 1967, т. є. о 217 більше, як в р. 1904. З тих загальних чисел припадає на Буковину 124 адвокатів і 93 адвокатских кандидатів.

— **Вистава дробу і кріликів** відбуде ся в Станиславові дня 5 вересня (і слідуючих) в міскім парку і заповідає ся дуже гарно. Зголошеня напливають з цілого краю дуже численно. На тій виставі буде показане також штучне виляганє курят. Прилад до того достарчила фабрика Станкевича у Львові.

— **Про ґаолян,** о котрім ми вже раз доносили, пише ще „Громадська Думка" таке: „Виявило ся, що ґаолян росте у нас дуже добре і саме тепер достигає. Китайці мають з ґаоляну велику користь: зерно з него таке, як конопляне сїмя, варять з него кашу, годують ним кури, коні і товар. Росте він високо, аршинів зо три заввижки, укривають ним хати, городять плоти, плетуть кошики, вють верівки, роблять рогожі. Корінєм топлять. До того ще ґаолян дуже родючий: з одного зерна видає кущик, з якого можна зібрати чверть, а то і пів фунта сїмени.

— **За крадїж американьских листів** арештовано в середу по полудни в Кракові офіцияла почтового на тамошнім двірци зелізничім, Артура Гостковского.

З Вальпараізо іде до Сантіяґо довга на 148 кільометрів гірска зелізниця, котрої двірець стоїть близько пристані в части міста Пуерто. Ся зелізниця єсть уладжена з всїма такими вигодами як в Европі та й порядки на ній такі як на европейских зелізницях. Она піднимає ся досить стрімко в гору, переходить по височезних мостах аж наконець виходить на хребет скалистих гір порослий вересом та всїлякими корчами. На всїх стациях продають Індиянки пиво, хліб, булки, печені курята і яблочник. Впрочім на всїх стациях знаходять ся реставрациї. Як би не так богато брунатних лиць межи людьми на двірцях, можна би гадати, що їдемо зелізницею десь у Франциї.

Може на яких 7 кільометрів від Вальпараіза єсть перша стация зелізнича, звана *Віня дель Мар*. Чужинець, що розчарував ся у Вальпараізі, може тепер аж тут налюбувати ся красою природи. То підгороде Вальпараізо, в котрім посеред цвитучих городів стоять віллї богачів з Вальпараіза; височезні пальми, евкаліптусові дерева, банани і бамбуси піднимають ся понад вкриті цьвітами грядки, запах котрих аж запаморочує чоловіка. Здалека витає нас вкритий вічним снїгом і ледом вершок *Аконкаґви*, найвисшої гори в цїлій Америцї. Ся місцевість як і не далека Кільйота, славна своїми садами, що родять грушки і яблока, що важать иноді аж по 3 фунти.

В північній стороні вальпараіского заливу творить єго границю на 20 кільометрів далеко устє ріки Аконкаґви. Горі тою рікою, 21 кільометрів у воздушній лінії, 58 кільометрів на північний всхід від Вальпараізо а на 129 кільометрів на північний захід від Сантіяґо лежить (а по правдї лежало ще до недавна, а від послїдного землетрясеня завалило ся) місто *Кільйота* (Cuillota), одно із найкрасших провінціовальних міст в Чіле, столиця департаменту того самого імени в провінциї Вальпараізо.

Кільйота, що має нинї 12.000 душ була колись оселею вільного індияньского племени а з початком 15. столїтя належала до союза інків (индияньских володїтелів); в сто літ пізнїйше було вже се місто в руках Іспанців, котрі через Вальпараізо (1540) силою меча поступали пораз дальше аж до Сантіяґо а звідтам ще дальше на полудне. Три сотки літ іспаньского панованя не змогли піднести числа жителів і добра міста. Аж завдяки поступовому правлїню під конець минувшого столїтя зачала всюди управляна земля приносити обильні плоди працї як рільникови так і пастиреви та й тому, що садив виноград. Місто положене у висоті 130 метрів понад уровенем моря на побережній рівнині, було забезпечене Кордилєрами і високою на 2842 метрів та вкритою снігами Кампаною від північних вітрів і славило ся тим, що мало одностайне морске підсонє, дуже чистий і лаґідний воздух, живописно красну охрестність і длятого належало до найздоровійших, навиднїйших і найбільше притягаючих до себе місцевостий. Се було місто пенсіонованих офіцирів і урядників та вдовиць, подібно як Ґрац в Австриї а літом з'їздили ся ще сюди люди із Сантіяґо та Вальпараізо. Відповідно до теплого підсоня удає ся в Кільйоті множество овочів як н. пр. пахучі люкуми і знамениті чірімояс, що відповідають мельонам Італїї та цинамоновим яблокам Яви. Сади і цьвітники Кільйоти належали до найпишнїйших в цїлім сьвітї: рожі можна було там зривати через цїлий рік.

На захід від міста впадає богата у воду ріка Кільйота в ще богатшу Аконкаґву. По правім боцї ріки знаходять ся нинї опущені копальні золота, з котрих колись Іспанці добували сей метал. У великім тижни відбуває ся в Кільйоті славна процесия пелїкана, церковне сьвято поганьского походженя. Як бараньчик в европейских церквах так пелїкан в церкві в Кільйоті єсть образом любови Христа, котрий пролив свою кров за людий, і длятого пелїкан спочиває на вівтари а підчас процесиї у великім тижни обносять єго довкола церкви.

(Дальше буде).

Господарство, гігієна, вихованє.

Управа озимини.

Хто хоче сіяти озимину мусить знати: 1) коли брати ся до сїяня а відтак 2) які суть природні услівя росту нашого озимого збіжа. — В студених сторонах треба вже в серпни лагодити ся до сїяня озимини, щоби опісля в першій половині вересня можна сіяти. В сім случаю можна під озимину лагодити лиш такі поля, з котрих можна вчасно зібрати инші ростини, отже н. пр. поля з конюшиною, де по другім покосі лиш раз оре ся, поля по горосї і виці, де треба раз або два рази з'орати, по ріпаку, коноплях і лені. В студених сторонах було би зле сіяти по бараболях і буряках. — В теплих сторонах можна з сїянєм потягнути навіть аж до падолиста, а тоді можна сіяти й по тютюні, бараболях і буряках.

У нас сіють звичайно озиму пшеницю і озиме жито, менше озимий ячмінь. *Озима пшениця* удає ся в теплім і мірно теплім підсоню найлїпше; в студенійших сторонах иноді за пізно дозріває а в слоту легко присїдає єї ржа а впаслідок того й солома має меншу вартість і зерно буває утлїйше. Озима пшениця любить тяжкий ґрунт, але не мокрий, в котрім єсть досить вапна. Пісковаті ґрунти, що з весни борзо висихають, не надають ся під озиму пшеницю. На пісковатих ґрунтах, в котрих єсть трохи глини і вапна, удає ся пшениця добре ще лиш тоді, коли в них єсть подостатком гумусу, котрий держить погрібну для пшениці вохкість. Пшеницю можна сіяти у вересни і жовтни.

Озиме жито єсть менше вибагливе як пшениця і удає ся в студенім підсоню і сторонах, де зима буває дуже студена і тягне ся довго, але за то й лекше вимерзає та випріває під снїгом, скоро земля не замерзла. Озиме жито, посїяне завчасу в осени, вкорінює ся зовсім, а з весни відтак борзо росте але зато иноді й вимерзає якраз в порі, коли цвите. Озиме жито удає ся ще добре на пісковатих ґрунтах а то головно длятого, що борзо росте і може для розвитку свого стебля використати ще вохкість, яка лишила ся з зими. На добрих ґрунтах, іменно же на глинистих, де подостатком вапна і гумусу а ґрунт не підмакає, дає жито найбільший видаток. На тяжких глинистих ґрунтах управа озимого

жита не дає доброго успіху. На легкі сухі ґрунти надає ся дуже добре велений погній з вики або вовкині (лубіну).

При управі озимини повинен господар добре взяти під розвагу ґрунт і підсоне і не сіяти пшениці там, де ґрунт надає ся лиш під жито.

Озимий ячмінь єсть відміною т. зв. чотирострічного. Він удає ся в теплих сторонах найліпше на добрих глинковатих землях. Сей ячмінь зі всіх ще найменше вибагливий; але пісний, легкий і сухий ґрунт не відповідний для него. Озимий ячмінь удає ся найліпше на чистих паренинах (коли земля лежала через цілий рік облогом), по ріпаку, бобі й конюшині. Поле приготовляє ся так як і під инше озиме збіже. Щоби ячмінь ще перед зимою добре вкорінив ся, треба єго ще перед або рівночасно з житом сіяти. Озимий ячмінь легко вимерзає, а відтак і птиці єго дуже визбирують; длятого не добре сіяти єго близько будинків, дерев і корчів. Він дозріває кілька неділь скорше як жито і длятого зерно і солома з него стають дуже в пригоді, бо можна їх борзо ужити, а крім того можна ще й стерню ужити під управу инших ростин.

Перші початки роботи в городі.

(I). Город то важна часть господарства, котру не лиш не можна занедбувати, але ще й треба вести зовсім окремо, бо город так як і поле вимагає окремої роботи. Велике значінє города в тім, що він єсть коло хати і має доставляти господареви всіх тих ростин, які потрібні єму до щоденного ужитку. Город має живити господаря — се найперше єго призначінє а аж в дальшім ряді має він ще й помагати збільшати майно господаря. Се треба мати на увазі і відповідно до того вести й ціле городове господарство. При тім треба ще й на то памятати, що городи під містами можуть скорше причиняти ся до збільшуваня майна, для того й треба в них відповідно господарити. Але сяк чи так а робота в городі вимагає відповідного знаня, коли має принести якийсь хосен. Тепер надходить як раз пора коли би можна завести собі впорядковану господарку в городі, отже хто має як небудь удержуваний город або хто хотів би завести собі новий, той повинен тепер о тім памятати і відповідно до того приготовити ся, щоби опісля, коли вже з города все позбирає ся і коли вже більше часу до такої роботи, взяти ся зараз до неї.

Насамперед розходить ся о місце і о величину города. Хто вже має город, той очевидно не може добирати місця і він змушений вже відповідно до місця вести господарку і до того впорядкувати город. Найліпше, коли город можна мати в долині і близько води. Хто би мав гористий ґрунт а хотів завести собі на нім город, повинен долішну часть призначити на город а горішну на сад. В той спосіб можна й впорядкувати собі вже уживаний город; але треба уникати о скілько можна, щоби заводити собі город в горі на спадистім ґрунті. Город не повинен бути звернений ані до півночи ані просто до полудня і в такім місци де би лучі сонця відбивали ся н. пр. від будинків і в літі дуже палили. Найліпше було би, коли би город був звернений до вехідного полудня і лежав в затишнім місци, не в такім котрим часто вітер потягає. Дуже добре було би коли би город міг бути близько левади, потока, ставку або ріки де би воздух міг бути вохкий.

Як радити на кров з носа.

Досить часто буває, що комусь пускає ся нагло дуже сильно кров з носа так, що здає ся, як би то був вибух крови. Причиною того бувають часто хороби носа, якесь ослаблене судинок кровоносних в носі, таке, що они легко пукають, а то буває особливо тоді, коли хтось надміро рушає собою, коли чогось сильно знорушить ся а кров не може легко а голови спливати іменно же коли ще хтось слабий на серце або на легки. В таких случаях кров пускає ся сама від себе дуже сильно, але иноді й сама перестає випливати. Коли же дуже сильно пустить ся і нема способу єї спинити, тоді треба робити на ніс і на чоло над носом оклади з леду; лід треба дрібно потовчи завинути в шматинку і обложити ніс. В першій хвили, коли нема леду під рукою, треба бодай студеної води втягати в ніс. Коли єсть оцет під рукою, то розпустити єго і так само втягати в ніс. Так само можна натиснути сьвіжого соку з цитрини і втягати. Коли місце, з котрого кров витікає, єсть близше, то можна чисту вату вмочити в соку або розпущенім оцті і вложити в ніс. Недужний не повинен ані сякати ся, ані говорити, або схиляти ся, ані також не їсти якийсь час нічого твердого, лиш рідкі, плинні страви. По першій помочи треба зарадити ся лікаря, специяліста від недуг носових, бо иноді може показати ся потреба основнійшого лїченя.

— **Ціна збіжа у Львові дня 31 серпня:** Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — **Пшениця** 7·50 до 7·75; **жито** 5·70 до 5·90; **овес** 6·40 до 6·60; **ячмінь пашний** 5·50 до ·575; **ячмінь броварний** 6·— до 6·50; **ріпак** —·— до —·—; **льнянка** —— до —·—; **горох до вареня** 8·— до 9·—; **вика** 5·60 до 6·—; **бобик** 5·30 до 5·60; **гречка** —— до —·—; **кукурудза стара** —·— до —·—; **хміль за 56 кільо** —·— до —·—; **конюшина червона** 45·— до 55·—; **конюшина біла** 35·— до 45·—; **конюшина шведска** 50·— до 65·—; **тимотка** 21·— до 25·—.

— **Ярмарки на ремонти** в місяци вересни: 19. в Снятині 1 год. по полудни на торговици; — 24. в Дорнфельді о 9 год. рано в уряді громадскім; — 25. в Городку о 9 год. рано на ринку; — 27. в Сокали о 9 год. рано на ринку.

— **Ціна яєць** у Відни 24. серпня: найліпших 34 до 35 штук, середно добрих 36 до 37 штук за 2 корони.

Телеґрами.

Тішин 1 вересня. Є. Вел. Цїсар виїхав нині о 6-ій год. рано разом зі своєю дружиною на поле вправ дорогою як до Фрідек.

Відень 1 вересня. Wiener Ztg. оголосила цісаский патент з дня 28 серпня с. р. в справі розвязаня моравского сойму.

Загреб 1 вересня. „Agram. Ztg.“ доносить: Правительство краєве уневажнило і вдержало виконанє ухвали загребскої ради громадскої, щоби вислати до Цїсаря при нагоді подорожи монарха до Требіня телеграму з жаданєм прилученя Боснии і Герцеґовини до Хорватиї і Славонії.

Петербург 1 вересня. „Рєч“ доносить: Президент міністрів Столипин видав слідуючий окружник до всіх ґубернаторів: Множачі ся в послідних часах терористичні напади на урядників виконують ся в тій надії, що они під впливом страху розвинуть менше енерґічну діяльність в обороні законів і суспільности та у виповнюваню приказів найвисшої власти. Рада міністрів переконана, що всї функционарі правительственні і громадскі признають так само як і населене погубність і безхосенність тих злочинів і що ревностию та рішучостию в сповнюваню службових обовязків докажуть, що ніякі погрози не можуть ослабити їх вірности для трона і законів та готовости в сповнюваню обовязків до послідка.

Київ 1 вересня. Арештовано двох міщан Корделєва і Кремаленцева у котрих в помешканю знайдено 3 бомби, 2 револьвери, набої і заказані книжки.

Одеса 1 вересня. Ґубернатор ґен. Каранґозов занедужав і буде мусів виїхати на урльоп. Єго наслідником має стати ґен. Гляґолев.

НАДІСЛАНЕ.

Хто з В. П. господарів хоче собі уменшити ручну і так дорогу працю при сапаню і обгортаню бараболь а хотів би, щоб ліпше єму родили ся і більший видаток з поля дали, той повинен завсігди уживати кінного плужка. Видаток на плужок уже в першім році виплатить ся — а передовсім сими часами, коли за робітника трудно і дорого платить ся, а ніколи так не управить ся ручно як способом машиновим.

Ціна плужків до бараболь з полицями до розширюваня, цілком зелізних зі сталевими лемішами, лекший Нр. 1. — 20 К. (10 зр.), сильнійший з ралом на переді 30 К. (15 зр.). Сапачі ківні 44 К. (22 зр.).

Плуги до ораня від 10, 11 і 12 зр. Вироби власні і випробовані. — Цінник даром висилає ся, прошу лиш жадати:

Іван Плейзя
в Турці під Коломиєю.

Як плекати і доглядати садовину

коли хоче ся мати з неї дохід.

Підручник для властителїв садів, селян, міщан і учителїв. З 21 рисунками в тексті.

Написав **Василь Породко.**

Ціна 50 сотиків.

Можна купити в книгарнях: Тов. ім. Шевченка Ставропигійскій і у автора в Коломиї ул. Коперника ч. 24.

— **ТОВАРИСКА ЗАБАВА** — „Розмова цьвітів“. Звістна з своєї рухливости фірма пп. Кавчиньского і Оберского у Львові (ул Кароля Людвика ч. 7) видала своїм накладом в рускім язиці нову товариску забаву під поданим заголовком. Гадки на 64 карточках, уложив п. Денис Сумик. Видане представляє ся дуже хорошо, а забава займаюча і цікава. Хто купить, не пожалує. Набувати у накладців.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).